

3 Ιουλίου 2013

Εισήγηση Προέδρου ΚΕΟΣΟΕ κ. Χρίστου Μάρκου στη 52η ΓΣ: «Και όμως μπορούμε α κάνουμε την κρίση, ευκαιρία για ανάπτυξη τα ελληνικής αμπελοοινικής οικονομίας... »

Κι όμως

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ, ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΜΠΕΛΟΟΙΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.....

- Τώρα που ο κόμπος έφθασε στο χτένι
- Τώρα που η Ελληνική Κοινωνία βιώνει την πιο σκληρή ύφεση των τελευταίων 60 ετών
- Τώρα που οι στρατιές των ανέργων και των υποαπασχολούμενων συμβιώνουν στο ίδιο αδιέξοδο με τους «αιχμάλωτους» εργαζόμενους κυρίως του ιδιωτικού τομέα.
- Τώρα που τα όποια διαθέσιμα των νοικοκυριών εξανεμίσθησαν.
- Τώρα που η διαπίστωση πως η πολιτική και οι πολιτικοί υπηρετούν πιστά και ξεδιάντροπα τις αγορές του κόσμου.
- Τώρα που μπήκαν στην ζωή μας, στην καθημερινότητα μας, τα spreads, τα golden boys, τα τοξικά ομόλογα, το ΔΝΤ, ο Σόιμπλε, η Μέρκελ και όλοι οι άλλοι του σιναφιού, τώρα υποκριτικά διαπιστώνουμε πως η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, σαν ο πιο ευαίσθητος κρίκος μιας αλυσίδας ιδιόρρυθμων οικονομιών, ΚΑΤΑΡΡΕΕΙ

Τώρα λοιπόν ανακαλύψαμε πως η οικονομία μας καταρρέει διότι:

- Δεν υφίσταται στην χώρα αξιόλογη παραγωγική βάση.
- Δεν προσανατολίστηκε η οικονομία σε παραγωγικές επενδύσεις
- Δεν παράγει προϊόντα και υπηρεσίες που αφήνουν μια ιδιαίτερη υπεραξία και δεν αξιοποιούνται τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της ελληνικής πραγματικότητας
- Έχει διογκωμένο, χρηματοβόρο και αντιπαραγωγικό δημόσιο τομέα.
- Επικράτησε ο συνδικαλισμός των υψηλά αμειβόμενων και των «ευγενών» ειδικοτήτων του Δημόσιου Τομέα.
- Το κράτος της αδιαφάνειας, της ρεμούλας και της αρπαχτής δεν επιθυμεί μια πραγματική ανάπτυξη.

Για να μην πάμε στους «νεοανακαλυφθέντες» λόγους της κατάρρευσης σ' άλλους κλάδους και τομείς. Ας μείνουμε στα δικά μας. Ας προσπαθήσουμε να δώσουμε κάποιες αξιόπιστες απαντήσεις στα κακώς κείμενα του αγροτικού τομέα και ιδιαίτερα του αμπελοοινικού κλάδου.

1. ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΒΑΣΗ

Στο πρόβλημα το μείζον της «γεωργικής γης», στο θέμα του μικρού, διάσπαρτου και πολυτεμαχισμένου κλήρου, τι λύση δόθηκε;

Γιατί δεν υπήρξαν ουσιαστικές θεσμικές παρεμβάσεις που θα κατοχύρωναν το δικαίωμα της προαγοράς των αγροτικών ακινήτων, που θα απέτρεπαν σταδιακά μέσα από τις διαδικασίες ενός σύγχρονου κληρονομικού δικαίου την χρήση ή την κατοχή των αγροτικών ακινήτων από ετεροεπαγγελματίες κληρονόμους.

2. ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Ποιος προσάρμοσε τις πραγματοποιηθείσες επενδύσεις σ' ένα πρόγραμμα πραγματικών αναγκών σε κινητό και σταθερό εξοπλισμό, που θα εκσυγχρονίζει πραγματικά την γεωργική

παραγωγική διαδικασία. Δυστυχώς κανείς.

Αναλογισθήκαμε ποτέ τις υπέροχες χρηματικές εκροές στις χώρες που προμήθευσαν τον έλληνα παραγωγό ανεξαρτήτως μεγέθους της εκμετάλλευσης του με χιλιάδες γεωργικά μηχανήματα που λειτούργησαν ελάχιστες ώρες το χρόνο.

Αναλογισθήκαμε ποτέ για τις δαπάνες εγκατάστασης των εκατοντάδων οινοποιείων και εμφιαλωτηρίων της χώρας που θα μπορούσαν να οινοποιήσουν τουλάχιστον την μισή παραγωγή της νότιας Ευρώπης.

Αναλογισθήκαμε ποτέ γιατί υστερήσαμε σε σχέση με τις άλλες οινοπαραγωγικές χώρες στις επενδύσεις της υψηλής ποιοτικά οινοποίησης:

3.ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΞΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

Μια χώρα με μοναδικές κλιματολογικές ιδιαιτερότητες.

Μια χώρα με πολυποικίλες εδαφολογικές διαμορφώσεις, έχει εξ αντικειμένου το συγκριτικό πλεονέκτημα της μοναδικότητας της ποιοτικής παραγωγής του πρωτογενούς της τομέα.

Σ' αυτή τη χώρα λοιπόν ούτε καν θεσμικά δεν κατοχυρώσαμε ζώνες παραγωγής προϊόντων με γεωγραφική ένδειξη και υψηλή ποιότητα και αν δεν υπήρχε η προσωπική εμπλοκή της κα Κουράκου με την θεσμοθέτηση των ζωνών ΟΠΑΠ Θα είχαμε μια οινοπαραγωγή σε ποσοστό 100% επιτραπέζια αντί του 92% που είναι σήμερα.

Σ' αυτή τη χώρα λοιπόν αντί να αξιοποιήσουμε τις 300 και πλέον γηγενείς ποικιλίες ως εμπορικό διαβατήριο στις εξαγωγικές μας προσπάθειες, δέσμιοι ενός ακατάσχετου μιμητισμού προσπαθήσαμε με τα ελληνικά Cabernet και Sauvignon να ανοίξουμε δρόμο, μάταια όμως, στις ξένες αγορές.

4.ΓΙΑ ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΜΙΑΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΤΟΝ ΑΜΠΕΛΟΟΙΝΙΚΟ ΤΟΜΕΑ

Ο ρόλος του κράτους θα μπορούσε όντως να ήταν και ρυθμιστικός και δημιουργικός.

Δυστυχώς άτολμα, γραφειοκρατικά και καθυστερημένα αντέδρασε σε όσες πρωτοβουλίες πήγαν να αναπτυχθούν για μια άλλη πολιτική, πραγματικά αναπτυξιακή.

Πέραν του γεγονότος ότι η Διοίκηση σε σχέση με την πολιτική δεν έχει καμία συνέχεια, πολλές φορές, ίσως τις περισσότερες, γίναμε μάρτυρες μιας παροιμιώδους Διοικητικής απραξίας και μιας ανύπαρκτης πολιτικής βούλησης.

Η στελέχωση των υπηρεσιών ελλιπής. Η χρηματοδότηση των ερευνητικών ιδρυμάτων ανύπαρκτη.

Η παραγωγή πολιτικής για τον αμπελοοινικό τομέα (για να έρθουμε και στα δικά μας) διαχρονικά απούσα.

Ακόμα και για τα αυτονόητα, που δεν απαιτούν οικονομική επιβάρυνση, όπως είναι η εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας, ή ο έλεγχος των οποίων παρατυπιών διαδραματίζονται στον κλάδο, θα έπρεπε μάταια παρά τις κατατεθειμένες και τεκμηριωμένες προτάσεις λύσεων, να περιμένεις χρόνια ολόκληρα μια απάντηση και στο τέλος να εισπράττεις μια άρνηση αστήριχτη και ταυτόχρονα τα πρόστιμα της Ε.Ε. να πέφτουν βροχή.

5. ΓΙΑ ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ.

Δεν υπάρχει πιο εύκολος τρόπος να ακυρώσεις ένα θεσμό από το να τον συκοφαντείς και να τον υπονομεύεις ισοπεδώνοντας αρχές και γενικεύοντας μεμονωμένες ατυχίες και συγκυριακές συμπτώσεις.

Ναι, δεν κρύψαμε ποτέ, ότι δεχθήκαμε να διαδραματίσουμε πολλές φορές τον ρόλο του εγγυητή του εισοδήματος του παραγωγού κατ' επιταγή της πολιτείας σε συνθήκες ακραιφνούς ανταγωνισμού, αποδεχόμενοι χρηματοδοτήσεις που δεν μπορούσαν στην

συνέχεια να αποπληρωθούν. Δεν θα συνέβαινε αυτό εάν η πολιτεία είχε λάβει όλα εκείνα τα θεσμικά μέτρα για την ομαλή λειτουργία της αγοράς.

Όπως δεν κρύψαμε τις μεμονωμένες περιπτώσεις συνεταιρισμών που η κακοδιαχείριση των Διοικήσεων τους οδήγησε στο λουκέτο.

Ας μας πούνε όμως ποια θα ήταν σήμερα η κατάσταση της Ελληνικής Αγροτικής Οικονομίας χωρίς τους συνεταιρισμούς.

Ας μας πούνε ταυτόχρονα με ποια χρηματοδοτικά εργαλεία θα αναπτυχθεί ο πρωτογενής τομέας όταν την τράπεζα που χρυσοπλήρωνε ο Έλληνας Αγρότης εκχωρήθηκε σε μια νύχτα σε γνωστό πιστωτικό ίδρυμα.

Ας μας πούνε τέλος σε ποια σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα λειτουργεί ο θεσμός του συνεταιρίζεσθαι, με όρους και διαδικασίες «αποφασίζομεν και διατάσσομεν».

Κυρίες και κύριοι προσκεκλημένοι

Αγαπητοί μου συνεργάτες

Θα μπορούσε κανείς να μιλάει για ώρες πολλές σε σχέση με τις αιτίες που μας οδήγησαν εδώ.

Το ακρογωνιαίο ερώτημα που τίθεται όμως τώρα εδώ την ύστατη στιγμή, πριν την ολοκληρωτική κατάρρευση είναι: ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΩΡΑ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ,

Μακριά από λαϊκισμούς και μεγαλοστομίες χωρίς καιροσκοπισμούς και μικροπολιτικές προσεγγίσεις η απάντηση κατά την ταπεινή μου άποψη είναι: ΝΑΙ ΥΠΟ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΗ 1η :

Να αποστασιοποιηθούμε από τις νοοτροπίες και τις πολιτικές που μας οδήγησαν έως εδώ. Κι αυτό για να είμαι σαφής δεν έχει να κάνει με κομματικά περιχαράκωματα.

ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΗ 2η :

Να διαμορφώσουμε μια ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ για την ΑΝΑΠΤΥΞΗ, την ΠΑΡΑΓΩΓΗ, τον ΠΑΡΑΓΩΓΟ, την ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

Θα πρέπει να γίνει σαφές στο χώρο της αγροτικής οικονομίας αν σε ενδιαφέρει να αναπτύξεις τις παραγωγικές δομές στην βάση της ενεργούς αγροτικής εκμετάλλευσης ή στη βάση της κάλυψης των διατροφικών αναγκών της κοινωνίας μέσω των πολυεθνικών αγροτοδιατροφικών αλυσίδων, που είναι η μεγάλη απειλή σε παγκόσμιο επίπεδο.

ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΗ 3η :

Να κάνουμε τον ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟ και πάλι φορέα ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, πρωταγωνιστή στο χώρο της ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ που θα συνεργάζεται αρμονικά σε προκαθορισμένο πλαίσιο υγιούς ανταγωνισμού με τους ιδιωτικούς φορείς της πραγματικής όμως οικονομίας (όχι με τα κινητά οίνοποιεία και τις επιχειρήσεις της μιας και μοναδικής ευκαιρίας).

→ Για να διαδραματίσει τον προαναφερόμενο ρόλο ο συνεταιρισμός θα πρέπει:

Α) Να λειτουργήσει σε ελεύθερο, ευέλικτο σύγχρονο και αποτελεσματικό θεσμικό πλαίσιο που θα σέβεται τις αρχές του «συνεταιρίζεσθαι».

Β) Να διαθέτει δικό του πιστωτικό φορέα χρηματοδότησης των δραστηριοτήτων του

Γ) Να διαθέτει αρχές και λειτουργίες, Διοίκηση και οργάνωση της νέας εποχής.

Δ) Μα κυρίως να έχει μέλη ενεργούς παραγωγούς.

ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΗ 4η :

Ο ρόλος του κράτους σε αυτήν την δύσκολη χρονική συγκυρία είναι σημαντικός. Κατ' αρχήν θα πρέπει η «ΔΙΟΙΚΗΣΗ» με την ουσιαστική έννοια του όρου να απεμπλακεί απ' τις

οι σδήποτε αλλαγές συντελούνται στο επίπεδο των πολιτικών επιλογών της όποιας λειτουργικής μονάδας. Δεν μπορεί να αλλάζει ένας υπουργός και να παραλύει για ένα εξάμηνο όλη η υπηρεσία του Υπουργείου του.

Δεύτερον, η όποια ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ θα πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο συμφωνίας με τους κοινωνικούς εταίρους που είναι ταυτόχρονα και οι πρωταγωνιστές της παραγωγικής διαδικασίας. Εδώ ο ρόλος του κράτους είναι θεσμικός, δημιουργικός στις πολιτικές, παρεμβατικός στις παρατυπίες, ελεγκτικός των διαδικασιών. Αυτές οι τέσσερις βασικές προϋποθέσεις δίνουν την ελπίδα, αργά και συστηματικά, να γίνουν βήματα ανατροπής των κακώς κειμένων, να μπουν σιγά σιγά τα θεμέλια μιας άλλης πορείας, που θα βάλει τέλος στα σημερινά συσσωρευμένα αδιέξοδα.

Όμως το μεγάλο άλμα προς τα μπρος θα πρέπει να γίνει τώρα.

Αύριο ίσως να είναι αργά.